

Jeg skal dernæst med Hensyn til Tolbvæsenens eller Inspectorens Stilling bemærke, at det ærede Medlem fuldstændig maa have overhørt, hvad jeg sagde; jeg sagde ikke, at han for Fremtiden skulde være Medlem, men jeg sagde, at det kunde være ganske naturligt, at den Mand, som opkræver Havneafgifterne (Mærk: Det gjør han ikke!), ja jeg taler om Fremtiden, det ærede Medlem kan dog ikke tale om, hvad denne Mand ikke har gjort i Fremtiden, jeg sagde, at skulde en Mand i Tolbvæsenet opkræve Afgifterne, var det ganske naturligt, at han var Medlem; han er nu nogle Steder Medlem, andre Steder ikke, men der er altid et Medlem af Tolbvæsenet i Havnecommissionen. Det ærede Medlem overseer ogsaa her, at der foregaaer en Forandring; nu staaer Havnevæsenet som en ganske særlig Sag, der ligger umiddelbart under Indenrigsministeriet, og Afgifterne opkræves i Forbindelse med Tolbafgifterne gennem Tolbvæsenet, men naar nu Thinget ifølge Udvalgets Indstilling beslutter, at Havneafgiften skal have en ganske anden Character, er det ganske naturligt, at man siger, saa besørge vi heller ikke Opkrævningen, som vi tidligere have gjort; naar Havnevæsenet bliver en reen Communal-sag, maa Byraadene i de enkelte Byer ordne Sagen, saa godt de kunne, med Tolbvæsenet, og det, jeg henpegede til, var ikke, hvorledes Ordningen absolut skulde være, men kun, at man maatte have en Bestemmelse om, hvorledes Opkrævningen for Fremtiden skulde stee, thi ellers vilde det staae Tolbvæsenet frit for, naar denne Lov vedtoges uden at omtale dette med et eneste Ord, at sige: nei Tak, vi ville ikke have med Opkrævningen at gjøre, da Havnevæsenet er bleven en reen communal Sag, forskjellig fra, hvad det tidligere har været, nu maae I selv see til, hvorledes I ville indrette det. Derfor vil jeg i Byernes Interesse, og navnlig i deres oconomiske Interesse, meget tilraade, at vi søge, efter Overveielse med den høitæredede Minister — hvis han overhovedet vil gaae ind paa den foreslaaede Ordning, hvad han imidlertid ikke synes at være meget tilbøielig til — at faae indsat en Bestemmelse om, hvorledes Opkrævningen skal være.

Indenrigsministeren: De Undringsforslag, det ærede Udvalg har stillet til § 4 i det oprindelige Lovudkast, ere ikke meget betydelige, men jeg maa tilstaae, at jeg ingenlunde kan ansee dem for at være Forbebringer. Jeg seer saaledes ikke nogen tilstrækkelig Grund til at fastsætte, at Landdistricternes Bidrag til Byernes Skole- og Fattigvæsen skal fastsættes for saa kort et Tidsrum som 3 Aar ad Gangen. Naar der i det oprindelige Udcasts § 4 er brugt det Udtryk, at det er den „Andeel“, som Landdistriktet skal bidrage, der fastsættes for 5 Aar, er dette maaskee ikke tilstrækkeligt betegnende for, hvad jeg har havt for Die, hvilket naturligtvis er det Forhold, hvori Landdistriktet skal bidrage. Disse Bidrag til Skole- og Fattigvæsenet ere hidtil i Reglen bleve fastslaaede til visse Quota — $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{9}$, $\frac{1}{10}$ — af den hele Udgift dertil, og, hvis det Samme bliver Tilfældet for Fremtiden, forekommer der mig ikke at være nogensomhelst Grund til at ville have gjort Forandring i saa Henseende hvert tredje Aar, hvorefter Bestemmelsen om, at der kun hvert 5te Aar skulde stee en saadan Revision, vil være fulkommen tilstrækkelig; thi man skal ikke uden Nødvendighed fremkalde Stridigheder mellem de forskjellige Communer om de forskjellige Forhold, hvori de skulle bidrage til disse Institutioner. Denne Endring kan jeg altsaa ingenlunde ansee for heldig. — Det ærede Udvalg har derhos foreslaaet, at Bidraget første Gang skal fastsættes efter Gjennemsnittet af de 3 sidste Aar, men ifølge den Forklaring, jeg har meddeelt det høie Thing om, hvorledes dette Forhold hidtil har været ordnet, forekommer der mig heller ikke at være nogen særlig Opfordring til at binde den fremtidige Bestemmelse om Landdistricternes Andeel hertil, og i ethvert Fald forekommer der mig ikke nu at være mere Anledning til at opstille en saadan Regel, end der bestandigt har været. Vil man være saa yderlig conservativ netop i dette enkelte Forhold, synes det mig, at Consequentsen maa blive den, at man overhovedet ikke tilsteder større Forandring i dette Forholdstal udover visse Procenter af de hidtil bestaaende Gjennemsnitsbeløb; dette vilde egentlig være det